

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมล กมลตระกูล. กรอบคิดและการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม.

วารสารทางวิชาการสิทธิมนุษยชน 1,3 (กรกฎาคม-กันยายน 2546): 78.

จรัญ โฆษณานันท์. สิทธิมนุษยชนไร้พรมแดน ปรัชญา กฎหมายและความเป็นจริงทางสังคม.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2545.

ชลธิศ ธีระรัฐติ. Civil society ประชาสังคม ประชาคม สังคมประชา. ใน สิทธิพรณ นกสวน และเอก

ตั้งทรัพย์วัฒนา (บรรณาธิการ), *คำและความคิดในรัฐศาสตร์ร่วมสมัย*, หน้า 47-55

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ชาติรี เพ็ญศรี. *วาทกรรมการพัฒนาของรัฐไทย : พ.ศ.2504-2539*. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ชีวิตหลังระบบทุนนิยม. แปลโดย เบญจรัตน์ แซ่ฉั่วและคณะ. *ฟ้าเดียวกัน* 2,4(ตุลาคม-ธันวาคม

2547): 196-207.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. *New Social Movements: ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบ*

ใหม่. กรุงเทพฯ: วิชาษา, 2545.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. *วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณะและ*

ความเป็นอื่น. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก, 2543.

ไชยันต์ ไชยพร. หลักการสิทธิมนุษยชนในฐานะวัฒนธรรม: Richard Rorty กับสิทธิมนุษยชนใน

แนวโพสโมเดิร์นในโลกตะวันตก: ความก้าวหน้าของจริยธรรมในพัฒนาการของ

"Enlightenment". ใน จรัญ โฆษณานันท์ (บรรณาธิการ), *วิถีสังคมไทย : สรรนิพนธ์ทาง*

วิชาการ เนื่องในวาระหนึ่งศตวรรษ ปรีดี พนมยงค์, หน้า 516 กรุงเทพฯ : โครงการจัด

งานฉลอง 100 ปี รัฐบุรุษอาวุโส นายปรีดี พนมยงค์, 2543.

ชานเจ กาทैया. สิทธิใช้น้ำและการทำให้น้ำกลายเป็นสินค้าอย่างต่อเนื่อง. แปลโดย พรทิพย์ภา

เคอร์ และเจ็จันท์ วงศ์พลกานันท์. *วารสารวิชาการสิทธิมนุษยชน* 1,3 (กรกฎาคม-

กันยายน 2546): 51.

นพนินิ สุริยะ. คัดค้านความเป็นมนุษย์: มองจากบริบทของไทย. *วารสารนิติศาสตร์* 30(กันยายน

2543).

ประภาส ปิ่นตบแต่ง และกฤษฏา บุญชัย. จากสิทธิมนุษยชนสู่สิทธิชุมชน: วิวาทะเสรีนิยมกับชุมชน

นิยมในสังคมไทย(online). แหล่งที่มา:

<http://www.midnightuniv.org/midnightweb/newpage12.html> (2005, March 3)

- ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. **องค์ความรู้นิเวศวิทยาของชุมชนเกษตรกรรมในเขตป่า: ศึกษากรณีชุมชนกะเหรี่ยงในป่าทุ่งใหญ่นเรศวร** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, ภาควิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2539.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. เศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์.(online). แหล่งที่มา:
<http://www.midnightuniv.org/miduniv2201/newpage3.html> (2005, March 3)
- ไพลิน ภูจิน่าพันธุ์. **ปัญหาการเมืองนโยบายป่าชุมชน พ.ศ.....**วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.
- ธงชัย วินิจกุล. ประวัติศาสตร์การสร้างตัวตน. ใน สมบัติ จันทร์วงศ์ และชัยวัฒน์ สถาอานันท์ (บรรณาธิการ), **อยู่เมืองไทย: รวมบทความทางสังคมเพื่อเป็นเกียรติแด่ ศ. เสน่ห์ จามริก ในโอกาสอายุครบ 60ปี**, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. รัฐเสรีนิยมใหม่ ทรัพยากรมนุษย์และชุมชน. **ฟ้าเดียวกัน** 2,4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2547): 116.
- ธเนศ อภรณ์สุวรรณ. วิวัฒนาการของมโนทัศน์สิทธิมนุษยชนในประวัติศาสตร์ภูมิปัญญาไทย. **วารสารนิติศาสตร์** 30 (กันยายน 2543).
- ยศ สันตสมบัติ. **ป่าชุมชนในประเทศไทย :แนวทางการพัฒนา: รายงานวิจัย**. เสน่ห์ จามริก และยศ สันตสมบัติ (บรรณาธิการ), กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา, 2536.
- ยศ สันตสมบัติ. รัฐ ชุมชนและนโยบายการจัดการทรัพยากร : บทสำรวจองค์ความรู้. ใน **พลวัตรของชุมชนในการจัดการทรัพยากร กระบวนทัศน์และนโยบาย**, กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.
- ยศ สันตสมบัติ. สิทธิชุมชน พัฒนาการและการปรับกระบวนทัศน์ทางมานุษยวิทยา. **เอกสารประกอบการประชุมประจำปีทางมานุษยวิทยา ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร** (27-29 มีนาคม 2545).
- เรื่องศักดิ์ ดำริเลิศ. **ประวัติศาสตร์บ้านครัว และการต่อต้านทางวัฒนธรรมของชาวชุมชน**. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์, 2545.
- วรพจน์ วิศวตพิชญ์. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ (ศึกษารูปแบบการจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญให้ไว้เหมาะสม). **วารสารกฎหมาย** 17 (2540).
- วอลเดน เบลโล และคณะ. **วิกฤติกระแสโลกาภิวัตน์: บทวิเคราะห์และสำรวจแม่แบบของการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: เสริมศึกษา, 2542.
- วิษณุ บุญมาร์ตน์. การร้อยย้ายชุมชนป่าอมมหากาฬ.(online). แหล่งที่มา:
<http://www.wiszanu.com/content/view/90/50> (2005, April 22)

วีระ สมบูรณ์. *ความไม่รู้ไร้พรมแดน : บางบทสำรวจในดินแดนความคิดทางสังคม*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโกลด์คิมทอง, 2541.

ศุภชัย เจริญวงศ์. *ถอดรหัสการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการเมือง, 2544.

สุริชัย หวันแก้ว. การกลายเป็นชายขอบ(Marginalization). *เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขาสังคมวิทยา* (15-16 ธันวาคม 2544): 1-40.

อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์. *ชุมชนแออัด: องค์กรความรู้กับความเป็นจริง กรณีศึกษาเมืองเชียงใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2542.

อานันท์ กาญจนพันธุ์. สิทธิในการในการเข้าถึงทรัพยากร: สถานภาพการศึกษาเกี่ยวกับวิถีคิด. ใน *พลวัตของชุมชนในการจัดการทรัพยากร กระบวนทัศน์และนโยบาย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.

อานันท์ กาญจนพันธุ์. การเปลี่ยนแปลงสังคมกับศักยภาพของชุมชนไทย. ใน *ฉลอง สุนทร วาณิชย์ (บรรณาธิการ), วิพากษ์สังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2544.

เอกสารใช้ฝึกอบรมระดับวิชาชีพ ชุดที่ 4 เอกสารใช้ฝึกอบรมระดับวิชาชีพ ชุดที่ 4 *คู่มือว่าด้วยการจัดตั้งและการสร้างความแข็งแกร่งแก่สถาบันระดับชาติ เพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ศูนย์สิทธิมนุษยชนเจนีวา: องค์กรสหประชาชาติ*, 2538.

เอี่ยม ฉายางาม. ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส ค.ศ.1789-1848. *ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส ค.ศ.1789-1848*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

ภาษาอังกฤษ

Beetham, D. What future for economic and social rights? In D. Beetham (ed.), *Politics and human rights*, p.41 Oxford: Blackwell publishers, 1995.

Bobbio, N. *The age of rights*. Translated by Allan Cameron. Cambridge: Polity Press, 1996.

Bouandel, Y. *Human rights and comparative politics*. Aldershot: Dartmouth, 1997

Bozeman B. A. Understanding the communist threat. In A. A. Said (ed.), *Human rights and world order*, p.147 New York: Praeger publishers, 1978.

Butler, C. *History as the story of freedom: Philosophy in intercultural context*. Amsterdam: Rodopi, 1997.

Cassese, A. *Human rights in a changing world*. Cambridge: Polity Press, 1990

Cranston, M. *What are human rights*. London: The Bodley Head, 1973.

- Cranston, M. Human rights, real and supposed. In M.E. Winston (ed.), *The philosophy of human rights*, p.122-123 Belmont, Calif: Wadsworth, 1989.
- Devine, C., and H. Poole. (ed.), *Human rights: The essential reference*. Phoenix, Arizona: Oryx Press, 1999.
- Donnelly, J. Human rights and western liberalism. In J. Donnelly (ed.), *Universal human rights in theory and practice*, pp.104-105 Inthaca: Cornell university Press, 1989.
- Donnelly, J. The social construction of international human rights. In T. Dunne and N.J. Wheeler (ed.), *Human rights in global politics*, pp.96-97 Cambridge: Cambridge university press, 1999.
- Feinberg, J. The nature and value of rights. In M.E. Winston (ed.), *The philosophy of human rights*, p.14-15 Belmont, Calif: Wadsworth, 1989.
- Foucault, M. *Power/knowledge selected interviews and other writings 1972-1977*. Translated by Colin Gordon. New York: Pantheon books, 1980.
- Foucault, M. *Michel Foucault Powers essential work of Foucault, 1954-1984*, vol. 3 J. D. Faubion (ed.) New York: New York press, 1994.
- Foucault, M. *The archaeology of knowledge*. Translated by A.M. Sheridan Smith. New York: Harper Colophon, 1972.
- Foucault, M. *The Foucault reader*. P. Rabinow (ed.) London: Penguin books, 1984.
- Freeden, M. *Rights*. Minneapolis: university of Minnesota press, 1991.
- Geuss, R. *History and illusion in politics*. Cambridge: Cambridge university press, 2001.
- Glazer, N. Individual rights against group rights. In K.R. Minogue and A.E. Tay (eds.), *Human rights*, p.88-95 London: Arnold, 1978.
- Hampson, N. *The enlightenment*. London: Penguin books, 1990.
- Hobbes, T. *Leviathan*. C.B Macpherson (ed.) Harmondsworth, Middlesex: Penguin books, 1997.
- Jone, W.T. (ed.) *A history of Western philosophy*. New York: Harcourt, brace and world Inc., 1969.
- Jones, P. *Rights*. London: Macmillan, 1994.

- Jumbala, P., and M. Mitprasat. Non-governmental development. In K. Hewison (ed.), *Political change in Thailand democracy and participation*. London: Routledge, 1997.
- Jumbala, P. Interest and pressure groups. In S. Xuto (ed.), *Government and politics of Thailand*. Singapore: Oxford university press, 1987.
- Kamenka, E., and A.E. Tay. *Human rights*. London: Arnold, 1978.
- Langlois, J.A. *The politics of justice and human rights: Southeast Asia and universalist theory*. Cambridge, U.K.: Cambridge university press, 2001.
- Lawson, E. (ed.) *Encyclopedia of human rights*. Washington: Taylor and Francis Inc., 1991.
- Lazreg, Mania. Human rights, state and ideology: An historical perspective. In A Pollis and P. Schwab (eds.), *Human rights: cultural and ideological perspectives*. New York: Praeger, 1979.
- Locke, J. *The second treatise of government*. T.P. Peardon (ed.) New York: Liberal arts press, 1952.
- Macintyre, A. Some consequences of the failure of the enlightenment project. In M.E. Winston (ed.), *The philosophy of human rights*, p.172-180 Belmont, Calif: Wadsworth, 1989.
- Marx, K. *Karl Marx early writing*. Translated by R. Livingstone and G. Benston. London: Penguin books, 1975.
- Marx, K. *The first international and after Marx*. vol.3: political writing. D. Fernbach (ed.) London: Penguin books, 1974.
- Marx, K., and F. Engels. *The revolutions of 1848*. London: Penguin books, 1973.
- Minogue, K.R. Natural rights, ideology and the game of life. In K.R. Minogue and A.E. Tay (eds.), *Human rights*, p.14-15 London: Arnold, 1978.
- Peluso, N., and P. Vandergeest. *Genealogies of the political forest and customary rights in Indonesia, Malaysia and Thailand*. Journal of Asian studies. (2001): 761-812.
- Phillips, L., and M.W. Jorgensen. *Discourse analysis as theory and method*. London: Sage pub.ltd., 2002.

- Pieterse, N. *Globalization and emancipation: From local empowerment to global reform*.
New political economy 2 (1997): 79-82.
- Ravindran D.J. *Human rights praxis: a resource book for study action and reaction*.
Bangkok : Asian Forum for Human Rights and Development, 1998.
- Ravindran D.J. *economic social and cultural rights concepts and tools facilitating learning process*. Bangkok: Forum-Asia, 2003.
- Steiner H. J., and P. Alston. *International human rights in context: law, politics morals :text and materials*. Oxford: Oxford university press, 1990.
- Summer L.W. *The moral foundation of rights*. Oxford: Oxford university press, 1990.
- Skinner, Q. *Liberty before liberalism*. Cambridge: Cambridge university press, 1998.
- Tsing, A. *In the realm of the diamond queen: Marginal in an Out-of-the-way place*.
Princeton: university press, 1993.
- Walczak, J.R. New directions in U.S. food aid: human rights and economic development.
In V.P. Nanda (ed.), *Global human rights: Public policies, comparative measures, and NGO strategies*. Boulder, Col.: Westview press, 1981.
- Winston, M.E. (ed.) *The philosophy of human rights*. Belmont, Calif: Wadsworth, 1989.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

งานเขียนต้นฉบับภาษาอังกฤษสำหรับเปรียบเทียบสำนวนการแปล

B(1) Natural rights is simple nonsense; natural and imprescriptable rights rhetorical nonsense, nonsense upon stilts.

B(2) Rights , the substantive rights, is the child of law : from real laws come real rights, but from imaginary laws, from laws of nature...come imaginary rights.

D(1) I am a sick man...I am a spiteful man. No, I am not a pleasant man at all. I believe there is something wrong with my liver. However, I don't know a damns thing about my liver; neither do I know whether there is anything really wrong with me...I refuse medical treatment out of spite...I don't expect I shall be able to explain to you who it is I am actually trying to annoy in this case by my spite; I realize full well that I can't "hurt" the doctors by refusing to be treated by them; I realize better than anyone that by all this I am only hurting myself and no one else. Still, the fact remains that if I refuse to be medically treated, it is only out of spite.

D(2) Reason is only reason, and it can only satisfy the reasoning ability of man, whereas volition is a manifestation of the whole life, I mean, of the whole of human life, including reason with all its concomitant head-scratching. What does reason know? Reason only knows what it has succeeded in getting to know...The whole meaning of human life can be summed up in the one statement that man only exists for the purpose of proving to himself every minute that he is a man and not an organ-stop!

F(1) Statements are not the air we breathe , an infinite transparency ; but things that are transmitted and preserved, that have value, and which one tries to appropriate;...things that are duplicated not only by copy or translation , but by exegesis, commentary , and the internal proliferation of meaning.

F(2) (The rules) govern what may be said, in what mode (scientifically or not), what is considered valid, what is considered appropriate to be circulated in the educational system or another public setting, and who may say what.

F(3) It is always possible one could speak the truth in a void; one would only be in the true, however, if one obeyed the rules of some discursive 'police' which would have to be reactivated every time one spoke.

F(4)...their function(rule of discourse's function) is to exclude some possible statements as possibly not serious.

F(5) Truth is to be understood as a system of ordered procedures for the production, regulation, distribution, circulation and operation of statements.

F(6) ...to describe statements, to describe the enunciative function of which they are the bearers, to analyze the conditions in which this function operates , to cover the different domains that this function presupposes and the way in which those domains are articulated.

F(7) Whereas grammatical construction needs only elements and rules in order to operate...there is no statement in general, no free, neutral , independent statement; but a statement always belongs to a series as a whole...It is always part of a network of statements.

F(8) mental illness was constituted by all that was said in all the statements that named it , divided it up , described it , explained it , traced its developments , indicated its various correlations , judged it, and possibly gave it speech by articulating , in its name, discourses that were to be taken as its own...

F(9) Archaeology is thus a task that consists of not-of no longer- treating discourses as groups of signs (signifying elements referring to contents or representations) but as practices that systematically form the objects of which they speak...Since one cannot speak anything at any time (AK p.44) , what is required is a way of talking about ...the space in which various objects emerge and are continuously transformed.

F(10) Medical statements cannot come from anybody; their value, efficacy , even their therapeutic powers, and , generally speaking, their existence as medical statements cannot be dissociated from the statutorily defined person who has the right to make them , and to claim for them the power to overcome suffering and death.

F(11) In this field of presence, the relations established may be of the order of experimental verification, logical validation , mere repetition ,acceptance justified by tradition and authority.

F(12) whatever their formal level may be, I shall call these and theories "strategies".

F(13) one must describe the specific authorities that guided one's choice...one must study therefore the economy of the discursive constellation to which it (the choice/option/strategy) belongs.

F(14) each time a crisis occurred and the number of the poor increased, the houses of confinement regained, at least of a time, their initial economic significance

F(15) But outside of the periods of crisis, confinement acquired another meaning.Its repressive function was combined with a new use...no longer...confining those out of work, but of giving work to those who had been confined and thus making them contribute to the prosperity of all.

F(16) discourses on wealth, on language, on nature, on madness, on life and death and many others, perhaps, that are much more abstract, may occupy very specific positions in relation to desire.

F(17) However, if the genealogists refuses to extend his faith in metaphysics, if he listens to history, he finds that there is "something altogether different" behind things: not a timeless and essential secret, but the secret that they have no essence or that essence was fabricated in a piecemeal fashion.

F(18) (examining history) is making discourses visible in their strategic connections than in constituting them as unities and Michel Foucault, *Power/knowledge selected Interviews and other Writings 1972-1977*, p.38. What is found at the historical beginning of things is not the inviolable identity of their origin ; it is the dissension of other things. It is disparity.

F(19) (To) identify the accidents the minute deviations or conversely, the complete reversals-the errors, the false appraisals and the faulty calculations that gave birth to those things that continue to exist and have value for us.

F(20) Truth is undoubtedly the sort of error that cannot be refuted because it was hardened into an unalterable form in the long process of history

F(21) the role genealogy is to record its history : as they stand for the emergence of different interpretations , they must be made to appear as events on the stage of historical process...genealogy however, seeks to reestablish the various systems of subjection : the hazardous play of domination

F(22) What genealogy really does is to entertain the claims to attention of local, discontinuous, disqualified, illegitimate knowledge against the claims of a unitary body of

theory which would filter, hierarchies and order them in the name of some true knowledge and some arbitrary idea.

F(23) I have tried to see in what ways punishment and the power of punishment are effectively embodied in a certain number of local, regional, material institutions .

F(24) where its intention...where is object , its targets , its field of application – where is installs itself and produce its real effects.

F(25) Power must be analyzed as something which circulates, or rather as something which only functions in the form of a chain.

F(26) The individual is already one of the prime effect of power that certain bodies, certain gestures , certain discourse , certain desires , come to be identified and constituted as individuals.

H(1) in the nature of man, we find three principal causes of quarrel. First, Competition; Secondly, Diffidence; Thirdly, Glory. The first, maketh men invade for Gain; the second, for Safety; and the third, for Reputation...during the time men live without a common Power to keep them all in awe, they are in that condition which is called Warre ; and such a warre, as is of every man against every man.

H(2) The Right of Nature...is the liberty each man hath, to use his own power, as he will himself, for the preservation of his own Nature; that is to say, of his own Life; and consequently, of doing anything, which in his own Judgment, and Reason , he shall conceive to be the aptest means thereunto.

H(3) By Libery, is understood, the absence of external Impediments.

Indi(1) Noting that in many parts of these peoples are unable to enjoy their fundamental human rights to the same degree as the rest of the population of the States within which they live and that their laws, values, customs, and perspectives have often been eroded.

Indi(2) Recognizing the aspirations of these peoples to exercise control over their own institutions, way of life and economic development and to maintain and develop their identities, languages and religions, within the framework of the States in which they live.

Indi(3) Calling attention to the distinctive contributions of indigenous and tribal peoples to the cultural diversity and social and ecological harmony of mankind.

Indi(4) As regards the circumstance that gave rise to the notion of indigenous populations, it must be said that the special positions of indigenous populations within the society of nation-States existing today derives from their historical rights to their lands, as well as from their right to be different and to be considered as different.

Much of their land has been taken away and whatever land is left to them is subject to constant encroachment. Their cultures and their social and legal institutions and systems have been constantly under attack at all levels, through the media, the law and the public educational systems. It is only natural, therefore, that these should be resistance to further loss of their land and rejection of the distortion or denial of their history and culture and defensive/offensive reaction to the continual linguistic and cultural aggressions and attacks on their way of life, their social and cultural integrity and their very physical existence. They have a right to continue to exist, to defend their lands, to keep and to transmit their culture, their language, their social and legal institutions and systems and their way of life, which have been illegally and unjustifiably attacked.

Indi(5)...ethnic groups can be characterized only by the distinctions which they themselves perceive between themselves and other groups with which they have to interact. They exist as such ethnic groups as long as they consider themselves different from those other groups. The Group may, under its own rules governing membership,

and inclusion and exclusion of individuals, accept or reject some persons as its members, while adopting or ostracizing others.

J(1) The state of Nature has a Law of Nature to govern it, which obliges every one: And Reason, which is that law, teaches all Mankind...that being all equal and independent , no one ought to harm another in his life, Health, Liberty or Possessions.

J(2) Labour being the unquestionable property of the labourer, no man but he can have a right to what that is once joined to.

K(1) Act in such a way that you always treat humanity, whether in your own person or in the person of any other, never simply as a means , but always at the same time as an end.

K(2) my external or rightful freedom should be defined as a warrant to obey no external laws except those to which I have given my consent.

K(3) As the use of reason gradually spreads and develops it will first have an effect on the character so that men become more capable of managing their freedom. Eventually it will have an effect on the principles of government, for rulers will find it to their own advantage to treat men in accordance with their dignity as rational creatures.

M(1) Liberty is therefore the right to do and perform everything which does not harm others. The limits within which each person can move without harming others.

M(2) the right to private property is therefore the right to enjoy his possessions and dispose of one's resources as one wills, without regard for other men, independently of society: the right of selfishness...It leads man to see in other men not the realization but the limitation of his own freedom.

M(3) the right of man to freedom is not base on the union of man with man, but on the separation of man from man. It is the right to this separation, the rights of restricted individual who is restricted to himself...an individual withdrawn behind his private interests and whims and separated from the community.

M(4) we see that the citizenship, the political community ,is degraded to a mere means for the preservation of these so-called rights of man, that the citizen is declared to be the servant of egoistic man, the sphere in which man behaves as a communal beings is degraded below the sphere in which man behaves as a partial beings, finally that it is not man as a citizen but man as a bourgeois who is called the real and true man.

M(5) Within the cooperative society based on common ownership of the means of production the producers do not exchange their products ; similarly, the labour spent on the products no longer appears as the value of these products, possessed by them as a material characteristic, for now, in contrast to capitalist society , individual pieces of labour are no longer merely indirectly, but directly, a component part of the total labour. The phrase 'proceeds of labour' ,...thus loses any meaning whatsoever.

M(6) In Communist society, accumulated labour is but a means to widen, to enrich, to promote the existence of the labourer.

M(7) Accordingly, the individual producer gets back form society- after the deductions- exactly what he has given it. The same amount of labour he has given to society in one form, he receives back in another...he can with draw form the social supply of means of consumption as much as costs an equivalent amount of labour.

M(8) In a more advanced phase of communist society , when labour is no longer just a means of keeping alive but has itself become a vital need; when the all-round development of individuals has also increased their productive powers and all the springs of cooperative wealth flow more abundantly- only then can society wholly cross

the narrow horizon of bourgeois right and inscribe on its banner : From each according to his abilities, to each according to his needs!

ภาคผนวก ข**The Declaration of the Rights of Man And of Citizens by the National Assembly of France¹**

Translated by James Harvey Robinson

The representative of the French people, organized as a National Assembly, believing that the ignorance, neglect or contempt of the rights of man are the sole cause of public calamities and of the corruption of governments, have determined to set forth in a solemn declaration the natural, inalienable and sacred rights of man, in order that this declaration, being constantly before all the members of the social body, shall remind them continually of their rights and duties; in order that the acts of the legislative power, as well as those of the executive power, may be compared at any moment with the ends of all political institutions and may thus be more respected; and, lastly, in order that the grievances of the citizens, based hereafter upon simple and incontestable principles, shall tend to the maintenance of the constitution and redound to the happiness of all. Therefore the National Assembly recognizes and proclaims, in the presence and under the auspices of the Supreme Being, the following rights of man and of the citizen:

- Article 1. Men are born and remain free and equal in rights. Social distinctions may only be founded upon the general good.
2. The aim of all political association is the preservation of the natural and imprescriptible rights of man. These rights are liberty, property, security and resistance to oppression.
3. The principle of all sovereignty resides essentially in the nation. No body nor individual may exercise any authority which does not proceed directly from the nation.

¹แหล่งที่มา:

http://www.wsu.edu:8080/~wldciv/world_civ_reader/world_civ_reader_2/rights_of_man.htm (2005, May 6)

4. Liberty consists in the freedom to do everything which injures no one else; hence the exercise of the natural rights of each man has no limits except those which assure to the other members of the society the enjoyment of the same rights. These limits can only be determined by law.
5. Law can only prohibit such actions as are hurtful to society. Nothing may be prevented which is not forbidden by law, and no one may be forced to do anything not provided for by law.
6. Law is the expression of the general will. Every citizen has a right to participate personally or through his representative in its formation. It must be the same for all, whether it protects or punishes. All citizens, being equal in the eyes of the law, are equally eligible to all dignities and to all public positions and occupations, according to their abilities, and without distinction except that of their virtues and talents.
7. No person shall be accused, arrested or imprisoned except in the cases and according to the forms prescribed by law. Any one soliciting, transmitting, executing or causing to be executed any arbitrary order shall be punished. But any citizen summoned or arrested in virtue of the law shall submit without delay, as resistance constitutes an offense.
8. The law shall provide for such punishments only as are strictly and obviously necessary, and no one shall suffer punishment except it be legally inflicted in virtue of a law passed and promulgated before the commission of the offense.
9. As all persons are held innocent until they shall have been declared guilty, if arrest shall be deemed indispensable, all harshness not essential to the securing of the prisoner's person shall be severely repressed by law.
10. No one shall be disquieted on account of his opinions, including his religious views, provided their manifestation does not disturb the public order established by law.

11. The free communication of ideas and opinions is one of the most precious of the rights of man. Every citizen may, accordingly, speak, write and print with freedom, but shall be responsible for such abuses of this freedom as shall be defined by law.

12. The security of the rights of man and of the citizen requires public military force. These forces are, therefore, established for the good of all and not for the personal advantage of those to whom they shall be entrusted.

13. A common contribution is essential for the maintenance of the public forces and for the cost of administration. This should be equitably distributed among all the citizens in proportion to their means.

14. All the citizens have a right to decide, either personally or by their representatives, as to the necessity of the public contribution; to grant this freely; to know to what uses it is put; and to fix the proportion, the mode of assessment, and of collection, and the duration of the taxes.

15. Society has the right to require of every public agent an account of his administration.

16. A society in which the observance of the law is not assured, nor the separation of powers defined, has no constitution at all.

17. Since property is an inviolable and sacred right, no one shall be deprived thereof except where public necessity, legally determined, shall clearly demand it, and then only on condition that the owner shall have been previously and equitably indemnified.

ภาคผนวก ค**Universal Declaration of Human rights¹**

On December 10, 1948 the General Assembly of the United Nations adopted and proclaimed the Universal Declaration of Human Rights the full text of which appears in the following pages. Following this historic act the Assembly called upon all Member countries to publicize the text of the Declaration and "to cause it to be disseminated, displayed, read and expounded principally in schools and other educational institutions, without distinction based on the political status of countries or territories."

PREAMBLE

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people,

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations,

¹แหล่งที่มา: <http://www.un.org/Overview/rights.html> (2005, May 6)

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in co-operation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge,

Now, Therefore THE GENERAL ASSEMBLY proclaims THIS UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction.

Article 1.

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article 2.

Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status. Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political,

jurisdictional or international status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust, non-self-governing or under any other limitation of sovereignty.

Article 3.

Everyone has the right to life, liberty and security of person.

Article 4.

No one shall be held in slavery or servitude; slavery and the slave trade shall be prohibited in all their forms.

Article 5.

No one shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 6.

Everyone has the right to recognition everywhere as a person before the law.

Article 7.

All are equal before the law and are entitled without any discrimination to equal protection of the law. All are entitled to equal protection against any discrimination in violation of this Declaration and against any incitement to such discrimination.

Article 8.

Everyone has the right to an effective remedy by the competent national tribunals for acts violating the fundamental rights granted him by the constitution or by law.

Article 9.

No one shall be subjected to arbitrary arrest, detention or exile.

Article 10.

Everyone is entitled in full equality to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal, in the determination of his rights and obligations and of any criminal charge against him.

Article 11.

(1) Everyone charged with a penal offence has the right to be presumed innocent until proved guilty according to law in a public trial at which he has had all the guarantees necessary for his defence.

(2) No one shall be held guilty of any penal offence on account of any act or omission which did not constitute a penal offence, under national or international law, at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the penal offence was committed.

Article 12.

No one shall be subjected to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 13.

(1) Everyone has the right to freedom of movement and residence within the borders of each state.

(2) Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country.

Article 14.

(1) Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution.

(2) This right may not be invoked in the case of prosecutions genuinely arising from non-political crimes or from acts contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 15.

(1) Everyone has the right to a nationality.

(2) No one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality.

Article 16.

(1) Men and women of full age, without any limitation due to race, nationality or religion, have the right to marry and to found a family. They are entitled to equal rights as to marriage, during marriage and at its dissolution.

(2) Marriage shall be entered into only with the free and full consent of the intending spouses.

(3) The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State.

Article 17.

(1) Everyone has the right to own property alone as well as in association with others.

(2) No one shall be arbitrarily deprived of his property.

Article 18.

Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief in teaching, practice, worship and observance.

Article 19.

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

Article 20.

- (1) Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.
- (2) No one may be compelled to belong to an association.

Article 21.

- (1) Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.
- (2) Everyone has the right of equal access to public service in his country.
- (3) The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.

Article 22.

Everyone, as a member of society, has the right to social security and is entitled to realization, through national effort and international co-operation and in accordance with the organization and resources of each State, of the economic,

social and cultural rights indispensable for his dignity and the free development of his personality.

Article 23.

(1) Everyone has the right to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work and to protection against unemployment.

(2) Everyone, without any discrimination, has the right to equal pay for equal work.

(3) Everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity, and supplemented, if necessary, by other means of social protection.

(4) Everyone has the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

Article 24.

Everyone has the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay.

Article 25.

(1) Everyone has the right to a standard of living adequate for the health and well-being of himself and of his family, including food, clothing, housing and medical care and necessary social services, and the right to security in the event of unemployment, sickness, disability, widowhood, old age or other lack of livelihood in circumstances beyond his control.

(2) Motherhood and childhood are entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.

Article 26.

(1) Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages. Elementary education shall be compulsory. Technical and professional education shall be made generally available and higher education shall be equally accessible to all on the basis of merit.

(2) Education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.

(3) Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.

Article 27.

(1) Everyone has the right freely to participate in the cultural life of the community, to enjoy the arts and to share in scientific advancement and its benefits.

(2) Everyone has the right to the protection of the moral and material interests resulting from any scientific, literary or artistic production of which he is the author.

Article 28.

Everyone is entitled to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in this Declaration can be fully realized.

Article 29.

(1) Everyone has duties to the community in which alone the free and full development of his personality is possible.

(2) In the exercise of his rights and freedoms, everyone shall be subject only to such limitations as are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.

(3) These rights and freedoms may in no case be exercised contrary to the purposes and principles of the United Nations.

Article 30.

Nothing in this Declaration may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein.

ภาคผนวก ง

ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนา

คำปรารภ

สมัชชาใหญ่

คำนึงถึง ความมุ่งประสงค์และหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ เรื่องความสำเร็จแห่งความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการแก้ปัญหาสากลทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือมนุษยธรรม และในการส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพต่อบรรดาสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เพื่อทุกคนโดยไม่คำนึงถึง ความแตกต่างทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

ยอมรับ ว่า การพัฒนา คือ กระบวนการรอบด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง ซึ่งมีความสม่ำเสมอ ในการมุ่งยกระดับความผาสุกของประชากรทั้งมวล และปัจเจกทั้งมวล บนพื้นฐานที่พวกเขาไม่มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เสรี และมีความหมายในการพัฒนา รวมทั้งในการกระจาย อย่างเป็นธรรมแห่งผลประโยชน์จากการพัฒนา

พิจารณา ว่า ภายใต้บทบัญญัติปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ทุกคนมีสิทธิในการมีระเบียบทางสังคม และระเบียบระหว่างประเทศ ที่ซึ่งจะทำให้สิทธิและเสรีภาพ ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาดังกล่าว จะสามารถเกิดสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเต็มเปี่ยม

ระลึกถึง บัญญัติในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและการเมือง

ระลึกต่อไปถึง ความตกลง อนุสัญญา ข้อมติ ข้อเสนอแนะ และตราสารอื่นของสหประชาชาติ และขององค์การชำนาญพิเศษที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการพัฒนามนุษย ซึ่งรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาประชาชนทั้งมวล กับระลึกถึง ตราสารทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่อง การขจัดอาณานิคม การป้องกันการเลือกปฏิบัติ การเคารพและปฏิบัติตามบรรดาสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานการธำรงสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งเรื่อง การส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรให้เพิ่มพูน และความร่วมมือในหมู่รัฐต่าง ๆ ตามกฎบัตรสหประชาชาติ ระลึก ว่า บรรดาประชาชนมีสิทธิกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง/สิทธิในการกำหนดเจตจำนง

ตนเอง ซึ่งเพราะเหตุนี้ทำให้พวกเขามีสิทธิที่เสรีที่จะกำหนดสถานะทางการเมืองของพวกเขาเอง และที่จะแสวงหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของพวกเขาเอง

ระลึกเช่นกันว่า ภายในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทั้ง 2 ฉบับ บรรดาประชาชนสามารถใช้สิทธิเต็มที่และสมบูรณ์ตามอธิปไตยเหนือความมั่งคั่งและทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดของพวกเขา

ใส่ใจ ว่า รัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติต้องส่งเสริมให้มีการเคารพและปฏิบัติอย่างเป็นสากลต่อบรรดาสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพ ขั้นพื้นฐานเพื่อทุกคน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องใด ๆ เช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเห็นทางการเมืองหรือทางอื่นใด ชาติหรือสังคมอันเป็นที่มาเดิม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใด

พิจารณา ว่า สภาพที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา สำหรับมนุษยชาติส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นได้ต่อเมื่อ ขจัดการละเมิดอันใหญ่หลวงและขัดแย้งต่อสิทธิมนุษยชน ของบรรดาประชาชน และบรรดาปัจเจกชน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์บางประการ เช่น จากลัทธิอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมสมัยใหม่ ลัทธิแบ่งแยกผิว ลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติและการเลือกปฏิบัติ ทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ การครอบงำและครอบครองโดยต่างชาติ การรุกรานและการคุกคามอธิปไตยแห่งชาติเอกภาพแห่งชาติและบูรณาภาพแห่งดินแดน และการคุกคามจะก่อสงคราม

หวังไว้ว่า นอกจากสาเหตุในประการอื่นแล้ว การปฏิเสธสิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ยังเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคร้ายแรงต่อการ พัฒนาและต่อการบรรลุชีวิตที่สมบูรณ์ของมวลมนุษยและบรรดาประชาชน และพิจารณาว่าสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมดแบ่งแยกไม่ได้ และพึ่งพากันและกัน และว่าเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเป็นการสมควรเช่นกันที่จะต้องพิจารณาอย่างตั้งใจ และเร่งด่วนในเรื่องการปฏิบัติตาม ส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและว่าด้วยเหตุเช่นนั้น การส่งเสริมเคารพ และให้สิทธิในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานบางประการ จึงไม่ก่อให้เกิดความชอบธรรมในการยกขึ้นอ้าง เพื่อปฏิเสธสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ ขั้นพื้นฐานประการอื่น

พิจารณาว่าสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศเป็นปัจจัยจำเป็นในการทำให้สิทธิในการพัฒนาเกิดสัมฤทธิ์ผลย้ายืนย่นว่าการลดกำลังอาวุธกับการพัฒนามีความสัมพันธ์อันใกล้ชิด และว่าความก้าวหน้าในการด้านการลดกำลังอาวุธจะช่วยส่งเสริม อย่างยิ่ง ในด้านพัฒนาการ และว่าความผาสุกของประชาชนทั้งหมดโดยเฉพาะแก่ประชาชนทั้งหมดในประเทศกำลังพัฒนา

ยอมรับว่า คนเป็นประเด็นศูนย์กลางในกระบวนการพัฒนา และว่าด้วยเหตุเช่นนี้นโยบายการพัฒนา จึงควรกำหนดว่า มนุษย์ คือ ผู้มีฐานะหลักในการเป็นผู้เข้าร่วม และผู้รับประโยชน์จากการพัฒนา

ยอมรับว่า รัฐเป็นผู้รับผิดชอบขั้นตอนในการสร้างเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของบรรดาประชาชนและบรรดาปัจเจกชนของรัฐนั้น

สำนึกว่า ความเพียรพยายามในระดับระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ควรควบคู่กับความเพียรพยายามที่จะสร้าง ระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศใหม่

ยืนยันว่า สิทธิในการพัฒนาเป็นสิทธิมนุษยชนอันไม่อาจพรากไอน และว่าความเสมอภาคแห่งโอกาสในการพัฒนาเป็นเอกสิทธิ์ทั้งของชาติทั้งมวล และของบรรดาปัจเจกชน ผู้ประกอบขึ้นเป็นชาติ

จึงประกาศ ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนา ดังนี้

ข้อ 1

1. สิทธิในการพัฒนา เป็นสิทธิมนุษยชนประการหนึ่งซึ่งไม่อาจพรากไอน ซึ่งโดยอาศัยเหตุนี้คนทุกคนและประชาชนทั้งมวล จึงขอจะเข้าร่วมมีบทบาท และขอที่จะได้รับการพัฒนา ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง อันจะทำให้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมดเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยม

2. สิทธิมนุษยชนในการพัฒนา ยังหมายถึง การเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยมแห่งสิทธิของบรรดาประชาชนในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง ในการกำหนดเจตจำนงของตนเอง ซึ่งรวมถึงการใช้สิทธิที่อาจพรากไอนของเขาอย่างมีอธิปไตยเต็มที่ เหนือความมั่งคั่งและทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งหมดของพวกเขา ทั้งนี้ โดยขึ้นอยู่กับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ทั้ง 2 ฉบับ

ข้อ 2

1. คน เป็นประเด็นศูนย์กลางในการพัฒนาและควรเป็นผู้เข้าร่วมที่กระตือรือร้นและผู้รับประโยชน์จากสิทธิในการพัฒนา

2. มนุษย์ทั้งมวล โดยเอกเทศและร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนา ทั้งนี้โดยพิจารณา

จากความจำเป็นในการต้องให้ความเคารพเต็มที่ต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ของพวกเขาและต่อหน้าที่ของพวกเขาต่อชุมชน ซึ่งมีเพียงสิ่งนี้จึงจะสามารถประกันการบรรลุถึงความเป็นมนุษย์ที่เสรีและสมบูรณ์ และดังนั้นมนุษย์ทั้งมวลควรส่งเสริมและคุ้มครองระเบียบที่เหมาะสมทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนา

3. รัฐทั้งมวล มีสิทธิและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาแห่งชาติอันเหมาะสมซึ่งมีความสม่ำเสมอในการมุ่งยกระดับ ระวังความผาสุก ของประชากรทั้งมวล และปัจเจกชนทั้งมวลบนพื้นฐานที่พวกเขามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เสรี และมีความหมายในการพัฒนา รวมทั้งในการกระจาย อย่างเป็นธรรม แห่งผลประโยชน์จากการพัฒนา

ข้อ 3

1. รัฐทั้งมวลมีความรับผิดชอบขั้นต้นในการสร้างเงื่อนไขแห่งชาติและสากลที่เอื้ออำนวยให้สิทธิในการพัฒนาเกิดสัมฤทธิ์ผล

2. สิทธิในการพัฒนาจะเกิดสัมฤทธิ์ผล ต่อเมื่อ มีการเคารพอย่างเต็มเปี่ยมต่อหลักการกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันมิตร และต่อเมื่อมีการร่วมมือในหมู่รัฐต่างๆตามกฎบัตรสหประชาชาติ

3. รัฐทั้งมวล มีหน้าที่ร่วมมือกัน เพื่อให้ประกันการพัฒนาและจัดอุปสรรคการพัฒนาดังนั้น รัฐทั้งมวล จึงควรตระหนักถึงสิทธิของทุกรัฐ และปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตน ในลักษณะ ส่งเสริมระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศใหม่บนพื้นฐานความเสมอภาคแห่งอธิปไตย การพึ่งพากันและกัน ผลประโยชน์ร่วมกัน และการร่วมมือในหมู่รัฐทั้งมวล รวมทั้งในลักษณะ สนับสนุนให้ปฏิบัติตามและให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ในบรรดาสิทธิมนุษยชน

ข้อ 4

1. รัฐทั้งมวล โดยเอกเทศและร่วมกัน มีหน้าที่ดำเนินมาตรการในการกำหนดนโยบายการพัฒนาระหว่างประเทศเพื่ออำนวยให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยมแก่สิทธิในการพัฒนา

2. ต้องมีการดำเนินกิจการที่ยั่งยืน เพื่อส่งเสริมประเทศกำลังพัฒนาให้เร่งรัดพัฒนาก้าวหน้าขึ้น ขณะที่ความเพียรพยายามของประเทศกำลังพัฒนาทั้งมวลจำเป็นต้องได้รับการเสริมด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีประสิทธิผลด้วยการจัดหาเครื่องมือและปัจจัยให้ความสะดวกที่เหมาะสม เพื่อเสริมส่งการพัฒนาที่รอบด้าน

ข้อ 5

รัฐทั้งหมด ต้องตั้งใจดำเนินมาตรการจัดการละเมิดอันใหญ่หลวงและชัดเจนต่อสิทธิมนุษยชน ของบรรดาประชาชนและมนุษย์ทั้งหมด ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์บางประการ เช่น จากผล ของลัทธิแบ่งแยกผิว ลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ และการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบลัทธิอาณานิคม การครอบงำและยึดครองโดยต่างชาติ การรุกราน การแทรกแซง และการคุกคามโดยต่างชาติ ต่ออธิปไตยแห่งชาติ ต่อเอกภาพแห่งชาติ และต่อบูรณภาพแห่งดินแดน การคุกคามจะก่อสงคราม และการปฏิเสธไม่ยอมรับสิทธิขั้นพื้นฐานของบรรดาประชาชนในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง

ข้อ 6

1. รัฐทั้งหมด ควรร่วมมือกัน ส่งเสริม สนับสนุน และเสริมพลังให้มีการเคารพและปฏิบัติอย่าง เป็นสากลต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมด เพื่อทุกคน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่าง ทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา
2. สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมด แบ่งแยกไม่ได้และพึ่งพากันและกันนอกจากนี้ เป็นการสมควรเช่นกัน ที่จะต้องพิจารณาอย่างตั้งใจ และเร่งด่วนเสมอไปในเรื่องการปฏิบัติตาม ส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
3. รัฐทั้งหมด ควรดำเนินมาตรการขจัดอุปสรรคการพัฒนาที่เป็นผลมาจากความล้มเหลวที่จะ ปฏิบัติตามสิทธิพลเมืองและการเมือง รวมทั้งตามสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ข้อ 7

รัฐทั้งหมดควรส่งเสริมการสร้าง อัมรรักษา และเสริมพลังให้มีสันติภาพและความมั่นคงระหว่าง ประเทศ และเพื่อการนั้น ควรใช้ความพยายามอย่างยิ่ง ที่จะบรรลุการลดกำลังอาวุธอย่าง ทั่วไป และสมบูรณ์ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศที่มีประสิทธิผล รวมทั้งที่จะให้ประกันว่าทรัพยากรที่ เหลือจากมาตรการที่มีประสิทธิผลในการลดกำลังอาวุธจะถูกใช้ไป เพื่อการพัฒนาที่รอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา

ข้อ 8

1. รัฐทั้งหมดควรดำเนินมาตรการ ที่จำเป็นทั้งหมดในระดับประเทศ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลแก่ สิทธิในการพัฒนา และนอกจากมาตรการในด้านอื่นแล้ว ยังต้องให้ประกันความเสมอภาคแห่ง โอกาสเพื่อทุกคนจะสามารถเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐาน การศึกษา บริการสาธารณสุข อาหาร ที่อยู่

อาศัย การจ้างงาน และการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม นอกจากนี้รัฐควรดำเนินมาตรการ ที่มีประสิทธิผลเพื่อให้ประกันว่า สตรีจะมีบทบาทอันแข็งขันในกระบวนการพัฒนาและรัฐควรดำเนินการปฏิรูปทางเศรษฐกิจและสังคมที่เหมาะสม เพื่อขจัดความไม่เป็นธรรมทางสังคมทั้งหมด

2. รัฐทั้งหมด ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกด้าน ในฐานะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและในการให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยม ในสิทธิมนุษยชนทั้งหมด

ข้อ 9

1. สิทธิในการพัฒนาทุกประการ ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาปัจจุบัน แปรแยกไม่ได้และพึ่งพากันและกัน ด้วยเหตุนี้ สิทธิในการพัฒนาแต่ละประการ จึงควรได้รับการพิจารณาอย่างเป็นองค์รวม

2. ไม่มีข้อความใด ในปฏิญญาปัจจุบัน อาจถูกตีความในลักษณะที่ขัดกับความมุ่งประสงค์ และหลักการของสหประชาชาติ หรือไม่อาจถูกตีความว่า รัฐ กลุ่มชน หรือบุคคลใดมีสิทธิที่จะประกอบกิจกรรม หรือกระทำการใด ๆ อันมุ่งต่อการทำลายบรรดาสิทธิที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ทั้ง 2 ฉบับ

ข้อ 10

มาตรการต่าง ๆ ควรถูกกำหนดขึ้น เพื่อให้ประกันแก่การใช้อย่างเต็มที่ และแก่การส่งเสริมอย่างก้าวหน้า เรื่องสิทธิในการพัฒนาอันรวมถึง การก่อตั้ง การรับรอง และการปฏิบัติตามนโยบาย บทบัญญัติกฎหมาย และมาตรการอื่นใด ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววรางคณา มุทุมมล สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิตจากคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2544 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิตที่คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการ
ศึกษา 2545